

мѣтва на бл҃гаго Хртѣ, така говорила, ѿ лёжалъ на землѣ, ѿ не смѣла, да си дигне, главата, да погледне на горѣ, ѿ чѣла бл҃чица, дѣка говори на Хртѣ: Сне сладчайшій, помили за моѣ любовь оваго грѣшника, зашѣ ми се моли со съ слѣзи, ѿ си каже неговите грѣхове, а Хртосъ ѿговорила: Не ми досади за негѣ ѿ мѣти; зашѣ не ѣ достоинъ, да мѣ прѣстамъ: Она пакъ рекла: Помни ѿ познай чѣдо моѣ майкина любовь, ѿ какъ самъ те воздоила со съ толкъ мѣкаетъ ѿ радѣнѣ, прѣсти мѣ на овай грѣшникъ, Право ѿ мѣти, не можемъ, да те не послѣшамъ тебе, Она ѿговорила: Не сакамъ, да гѣ сѣдишь по твоѣ правина, амѣ по твоѣ многѣ голема мѣть, зашѣ мѣ сѣте викаетъ мѣти со съ срѣце многѣмѣтливо. Рекла Хртосъ: Да не ти ѣ тѣжко: зашѣ те не послѣшвамъ, ѿ ты помысли, зашѣ ѿ исамъ се молила на моего Оца, да не мѣ распнатъ на крѣтъ, ѿ Оцъ мой не мѣ послѣша. Когѣ видѣла бл҃чица благоутробнаѣ за многѣ грѣхове не мѣ се дава мѣть Бжѣа, тогѣва приклонила колѣна ѿ всещѣнный верхъ, то ѣсть глава, да мѣ се поклони, со съ това оумолила на мѣть, кога ѿ видѣла Иисъ, да мѣ се поклони, не ѿ ѿставила, амѣ ѣ рекла: Така пише оу законъ, сѣкий да си почитѣ Оца ѿ майка; за това ѿ ти прѣмамъ твоѣ молѣнѣ: да мѣ се прощѣни грѣхвбыте, ѿ да се оувѣри, нека дойде, да ми целива раните мой, това чѣла воино, станала со съ радость, ѿ дошелъ при Хртѣ, ѿ мѣ целвала раните. О чѣдо големо! какъ коѣ рана целвала, рана ѿ здравѣла, ѿ така по ѣдна по ѣдна сѣте раны ѿ здравѣли, ѿ исцѣлѣли, тогѣва познала, зашѣ мѣ се прѣстѣли грѣхове, ѿ бл҃годарила Бга ѿ прѣстѣла Бца, ѿ ѿшелъ дома, радѣвалсе ѿ казалъ на жената си това, цѣо видѣла, ѿ тогѣа раздале своѣ стока, ѿ се договорили, Онъ ѿшелъ оу мѣжеский мнѣтырь, а Она ѿшла оу женский, ѿ оугодили Бгъ, ѿ си спасѣ дѣшныте.